

ARKABUZIK (1) *sb m*

A sg arkabuzik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Forma zdrobniła od „arkabuz”: To árkábuzik porwie [*przyjaciół*] ná ścienie/ to fiekiereczkę/ to czapeczkę/ to pioreczko *RejZwierc* 89v.

TZ